

НЕ СА МАЧИ ТОЙ. НЕ СА МЪЧИ, КОЙТО ПОМНИ МЪКЪТЪ. НЪЗ ИМА ЛИ НЪ-
КОЙ ДА ЪЗ ПОМНИ НАПЪЛНО?

Смыслилѣ ѡже весма израднѣ Константинополскыятѣ царь Маврі-
кій, на когото примѣра (защото е най-страшенъ, и най-жалостенъ) отъ
всичкыты Гръцкы Историі) позволѣте ми да го опишемъ, съ всичкыты
обстоятелства: и да ви представимъ всичкото произшествіе на онова до-
стоплачевно дѣйствиє. Персидскыятѣ царь встѣпилъ въ Гръцкыты пре-
дѣлы, и поробилъ дванадесать хылады Хрістіаны Гръцкы поддани-
цы, проводилъ посланничество до Маврікія, да иска за нухъ искѣпѣ-
ваніа, първо по жьлтицѣ, послѣ по сръвѣрникъ, а най-послѣ по малко
число пары за сѣкой робъ: и не рачилъ царятѣ, да даде за тѣхъ ни
толкова малкъ платкъ. Нѣкои дѣматѣ, че ѡже ималъ нѣкой политиче-
скыи Интересъ, и не щалъ да искѣпѣ тѣзи хора, защото ги ималъ не
за весма на себе си вѣрны: обаче пѣвечето доказватѣ, че той сторилъ
това отъ скѣпость. И тѣи, като са разсърдилъ Персанинътѣ, постѣ-
кълъ всичкыты оныа дванадесать хылады роботѣ: и като натѣкнълъ
главыты имъ пакъ на толкова копіа, показалъ ги на Гръцката вой-
ска, за да изобличи царевото немилосърдіє. Кръвь-та на толкова бѣдны
Хрістіаны, пролана неправедно на земята, выкала, като Авелевата,
къмъ Бога, за да отвърне на Маврікія, който, като позналъ сѣгрѣ-
шеніето си, показалъ са, и като са ѡплашилъ отъ праведніа гнѣвъ Бо-
жій, молилъ са самъ, и заповѣдалъ и по всичкыты църквы да мо-
латѣ Бога, да вы мѣ наказалъ грѣха въ тѣкашніа животъ съ най-
тѣжко мъчениє: а не въ бѣдѣщій съ вѣчна мъка. Чюлъ Богъ тѣхъ
неговъ молитѣж, и го наказалъ тѣка. Нъ послѣдѣйте съ какъвъ начинъ.

Избѣхнѣла смѣтна както въ града междѣ гражданыты, така и
извѣнъ града междѣ войскыты. Всити съгласно не рачили да имѣтѣ
за Царь Маврікія, а приканили на царството по Божіє попѣщеніє,
тѣранина (мъчителъ) Фокъ. Той са въцарѣва, влиза съ тѣржество въ
града, встѣпа на царскыа престолъ, и въ саміа той день издава по-
велѣніє, да предадѣтѣ на смъртъ Маврікія, съ царицѣтѣ неговѣтѣ съ-
прѣжъ и съ дѣтцата мѣ: които всичкыты ги повличатѣ като овцы
за кланіє, на мѣстото на осѣжданіето. Стои тамъ въ оковы бѣдніатѣ
онзи царь, испаднѣлъ отъ тѣкова слава, въ толкова нещастіє: и въ
таквози нещастіє, той царѣва надъ страститы си. Не са оплаква, не
скѣрби, не тѣжи, тѣрпи съ такова великодѣшіє тѣготѣтѣ на злокѣлю-